

19-30 iulie 1981, la București, a XI-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare

UNIVERSIADELE, CELE MAI MARI COMPETIȚII SPORTIVE DINTRE OLIMPIADE

port universitar? Este tot atît de vechi precum „Alma mater", căci la această vîrstă, a studenției, sportul este un prieten de nădejde al tineretului, marile aspirații sportive aflîndu-și acum împlinirea. Despre începuturile sportului universitar, se spune că se pierd undeva în trecut. Cea mai veche dintre competiții pare a fi celebra regată de canotaj, de pe Tamisa, dintre „opturile" universităților Oxford și Cambridge, care a aniversat, anul acesta, cea de a 126-a ediție!

Ideea organizării unei ample întreceri internaționale, ceva în genul Jocurilor Olimpice, devenite principală sursă de inspirație a Jocurilor Universitare Internaționale, i-a aparținut studentului în chimie Jean Petitjean, conațional al ilustrului său înaintaș, francezul Pierre de Coubertin, inițiatorul Olimpiadelor moderne. Ideea lansată în 1922 a găsit rapid adepți și a devenit populară în rîndurile studențimii din multe țări ale lumii, care au aclamat-o cu simpatie. Așa se face că după începutul din 1923, de la Paris, „universitarele" s-au desfășurat cu regularitate astfel: 1924 Varșovia, 1927 Roma, 1928 Paris, 1930 Darmstadt, 1933 Torino, 1935 Budapesta, 1937 Paris, 1939 Monaco, după care negurile războiului au întunecat și cerul senin al pașnicelor întreceri ale studenților sportivi. Ele au fost reluate în 1947 la Paris și au continuat în 1949 la Budapesta, 1951 la Berlin, 1954 la Budapesta și 1957 din nou la Paris. În programul competițiilor antebelice au figurat mai multe ramuri sportive (tenis, scrimă, înot ș.a.), ponderea principală avînd-o însă atletismul.

Diriguitoarea acestor ample activități sportive a fost, de la bun început, Federația Internațională a Sportului Universitar (F.I.S.U.), constituită în anul 1923, la Paris, și avîndu-l ca președinte pe Jean Petitjean. După al doilea război mondial, în 1946, la Praga, cu ocazia primului Congres Mondial al Studenților, s-a decis crearea unui Consiliu special pentru educație fizică și sport în cadrul Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.E.) care a funcționat paralel cu F.I.S.U. mai bine de un deceniu.

În anul 1957, la Paris, în urma unui acord de cooperare între F.I.S.U. și U.I.E., a început o nouă epocă pentru activitatea sportivă universitară, la F.I.S.U. aderînd și organizații sportive studențești din țările socialiste. Și ca o consecință firească a noii situații, a început organizarea Jocurilor Mondiale Universitare sub denumirea de UNIVERSIADE.

România a avut o participare activă la Jocurile Mondiale Universitare, reprezentanții săi numărîndu-se printre protagoniștii la multe discipline sportive, la multe probe. În acest sens, sînt pe deplin grăitoare cele 127 de medalii cucerite, de-a lungul anilor, de studenții sportivi din țara noastră.

Anul viitor, capitala țării noastre va fi gazdă a marilor întreceri ale Universiadei a XI-a, indiscutabil cea mai amplă competiție polisportivă din ciclul olimpic Moscova – Los Angeles.

I. 1959 — Torino

În seara zilei de 27 august, la o oră (21) oarecum neobișnuită pentru începerea unei competiții sportive, a fost programată pe Stadio Comunale din Torino, festivitatea de deschidere pentru „Giochi mondiali dello sport universitario".

Iolanda Balaș-Söter *prima noastră campioană mondială universitară*

Cele cîteva zeci de mii de spectatori prezenți în tribunele vechiului stadion torinez au fost martori la inaugurarea uneia dintre marile competiții polisportive ale sportului mondial a „Micii Olimpiade" cum i s-a spus, încă de pe atunci, Universiadei.

Concurenți din 51 de țări, printre care și din România, s-au aflat printre „fondatorii" Universiadei. Sportivii noștri au luat parte, la Torino, la întrecerile de atletism, natație (înot și polo) și volei. La două dintre aceste sporturi, este vorba de atletism și volei, **Iolanda Balaș** (înălțime — 1,65 m), **Maria Diți-Diaconescu** (suliță — 52,38 m) și, respectiv, formația noastră masculină (cu **Caius Miculescu, Marcel Rusescu, Gh. Corbeanu, Gh. Ferariu**) cîștigaseră titlurile de campioni mondiali la competiția universitară, desfășurată cu doi ani înainte, la Paris. În mod firesc, ei erau considerați ca marile vedete ale delegației noastre la prima ediție a Universiadei.

Împlinind așteptările (dealtfel, la acea oră, **Iolanda Balaș** n-avea practic în lume o adversară pe măsura valorii sale), marea noastră campioană a cîștigat, la Torino, fără nici un fel de probleme, primul loc în întrecerea săritoarelor în înălțime. Cu 1,80 m, de la prima încercare, Ioli a cîștigat medalia de aur a Universiadei. Pe locurile următoare ale podiumului de premiere au urcat Valentina Ballod (U.R.S.S.) cu 1,73 m și Jaroslawa Jozwiakowska (Polonia) 1,61 m.

Surpriza atletismului a fost produsă de studentul clujean **Cornel Porumb**, și el săritor în înălțime. Cornel a ocupat primul loc cu un rezultat de 2,01 m, întrecîndu-i pe iugoslavul Vlado Marianovici 1,96 m și pe polonezul Henryk Fabrykowski 1,96 m.

S-a spus atunci că săritorii în înălțime ai României au fost la... înălțime! Și, într-adevăr, au fost!

Voleibaliștii s-au impus în cadrul meciurilor din grupa A (au întrecut Bulgaria, Italia și Franța) și s-au calificat pentru finala competiției, în compania jucătorilor cehoslovaci. Finala, desfășurată pe Stadio Comunale și condusă de italianul Toniolo, a revenit însă echipei Cehoslovaciei cu 3—0 (9, 6, 5), jucătorii noștri **Ferariu, Bărbuță, Cherebețiu, Pavel, Agîrbiceanu** etc.) mulțumindu-se cu medalia de argint. Medalii de bronz au obținut **Alexandru Bizim** la suliță cu 72,81 m (a cîștigat vest-germanul Salomon cu 75,95 m) și **Maria Diți-Diaconescu**, tot la suliță, cu 46,86 m (campioană Elvira Ozolina — U.R.S.S. a aruncat 49,95 m).

Universiadele și realizările sportivilor români

	Total medalii	Aur	Argint	Bronz
I 1959 — Torino	5	2	1	2
II 1961 — Sofia	20	6	6	8
III 1963 — Porto Alegre	nu am participat			
IV 1965 — Budapesta	11	3	4	4
V 1967 — Tokio	nu am participat			
VI 1970 — Torino	6	—	4	2
VII 1973 — Moscova	19	4	7	8
VIII 1975	nu s-a desfășurat			
IX 1977 — Sofia	35	11	10	14
X 1979 — Mexico	31	13	3	15
Total	127	39	35	53

II. 1961 — Sofia

Campioana noastră **Iolanda Balaș** figurează (într-o săritură) pe afișele Universiadei a doua, pe toate materialele legate de acest important eveniment căruia oficialitățile sportive bulgare i-au asigurat o strălucire deosebită. În 1961, **Ioli se afla la apogeul carierei sale și doar cu cîteva săptămîni înaintea Universiadei, pe stadionul „Vasil Levski" din Sofia, ea își realizase recordul mondial de 1,91 m.**

Iolanda Balaș a confirmat așteptările, cîștigînd net întrecerea Universiadei, cu 1,85 m (a 2-a, Pușkareva — U.R.S.S. 1,67 m, a 3-a Hopkins — M. Britanie 1,65 m), împărțind faima mondială tot cu un săritor în înălțime, sovieticul **Valeri Brumel**, care a stabilit atunci un nou record al lumii cu 2,25 m.

Și pentru că tot ne aflăm la atletism, vom mai aminti că la această Universiadă, **Sorin Ioan** a obținut un splendid succes la triplu (15,93 m — nou record) în fața unor mari săritori, ca fostul recordman mondial sovieticul **Oleg Riahovski** (15,85 m) și japonezul **Ota Tomio** (15,65 m)

Universiada de la Sofia a prilejuit, dealtfel, sportivilor români o splendidă afirmare. **Cu cele 21 de medalii cucerite, delegația română s-a clasat a doua**, după Uniunea Sovietică — 52 medalii și înaintea R.F. Germania — 19, **Japoniei** — 18, Ungariei — 18, **Cehoslovaciei** — 17, Bulgariei — 14 etc

La acest remarcabil succes au contribuit, cucerind medalii de aur: **Sanda Iordan** la 200 m bras (2:59,6), **Ilina Mina** și **Julieta Namian-Boboc** la tenis, dublu femei (6—1, 6—3 cu cehoslovacele Horcikova, Strahova), formația feminină de floretă (**Olga Szabo, Maria Vicol, Ana Ene-Pascu, Denisa Varvarichi**) și reprezentativa masculină de volei, cu **Derzsi, Drăgan, Cherebețiu, Corbeanu** etc, care pentru a intra în posesia titlului trebuia să cîștige măcar un set în fața Bulgariei (5—15, 12—15, 15—13, 15—12, 7—15).

Dintre cele 6 medalii de argint ale sportivilor noștri, 4 au revenit atleților: **Maria Diți** 50,64 m la suliță, **Florica Oțel** 2:08,6 la 800 m, **Zoltan Vamoș** 3:45,8 la 1500 m și **Andrei Barabaș** 14:23,8 (aceștia din urmă au fost întrecuți la limită cu 0,1 și, respectiv, 0,4 s!), una **Olgăi Szabo** la floretă și, a șasea, **echipei feminine de 4×100 m mixt.**

Medalii de bronz au obținut: **Ilina Mina și Ion Țiriac** la dublu mixt, din nou **Țiriac** la simplu (finala a avut loc între iugoslavii Jovanovici și Pilici), **Gheorghe Banu** clasat al treilea la sărituri, atît la trambulină cît și la platformă, ca și colega sa **Emilia Negulescu-Lupu** la platformă. Voleibalistele, în frunte cu **Doina Ivănescu**, au urcat și ele pe podium, ca și gimnasta **Sonia Iovan**, la individual compus, concurs cîștigat de sovietica Pervuhina. În sfîrșit, să mai notăm încă două reușite ale atleților: **Virgil Manolescu** 52,52 m — record — la disc și **Ana Roth-Sălăgean** 15,59 m la greutate.

III. 1963 — Porto Alegre

Comitetul executiv al F.I.S.U. întrunit la Sofia, în 1961, a aprobat cererea forurilor sportive studențești din Brazilia de a organiza întrecerile Universiadei a III-a, programate în capitala statului federal Rio Grande do Sul.

Ca și la celelalte ediții ale acestei mari competiții, atletismul se bucură de cea mai mare atenție. La Porto Alegre marea vedetă a concursurilor atletice a fost săritorul în lungime Igor Ter Ovanesian (U.R.S.S.) care a cîștigat titlul cu 7,95 m. Atleții sovietici, dealtfel, au repurtat cele mai multe victorii. Amintim, între alții, pe Ianis Lusis cu 79,77 m la suliță, Ghenadi Bliznețov cu 4,60 m la prăjină, Brumel 2,15 m la înălțime, Anatoli Mihailov 14,0 la 110 mg. Edvin Ozolin 21,3 la 200 m, Taisia Cencik 1,72 m la înălțime, Tatiana Scelkanova 6,48 m la lungime, Tamara Press 17,29 m la greutate și 55,90 m la disc.

La baschet bărbați gazdele ocupă primul loc, iar la volei echipele sovietice se clasează primele la femei și la bărbați. Pentru a treia oară consecutiv floretistul maghiar Jenö Kamuti devine campion mondial universitar (el avea să mai cîștige un titlu și după 2 ani, la Budapesta!).

La Universiada de la Porto Alegre, țara noastră nu a luat parte

IV. 1965 — Budapesta

În august 1965, printre oaspeții Budapestei s-a aflat și pensionarul **Jean Petitjean** (77 ani) creatorul acestei competiții. Era un bătrînel foarte vioi și extrem de simpatic, prezent de dimineața și pînă seara la diferite întreceri la Nepstadion sau în insula Margareta, la Sportcsarnok, la Jégszinház etc., ca omul mîndru de ceea ce făcuse... Într-o zi, a și spus, dealtfel, că **atunci cînd a luat inițiativa organizării acestei competiții nu și-ar fi închipuit că va veni o zi, ca aceasta, cînd întrecerile aveau să atingă un nivel atît de ridicat!** Și cînd te gîndești că bilanțul global al Universiadei budapestane (32 de țări participante, 1290 sportivi, 439 sportive, 637 conducători, 184 ziariști străini) a fost mult întrecut la ultimele ediții ale competiției...

Budapesta a oferit întreceri de o valoare înaltă la absolut toate cele 7 discipline înscrise în program. La înot, de pildă, aproape că n-a fost probă în care să nu se fi îmbunătățit recordul mondial universitar, uneori copios, ca de pildă 4:15,6 la 400 m liber Semion Beliz-Goiman (U.R.S.S.), 4,53,0 la 400 m mixt Dick Roth (S.U.A.), 2,09,3 la 200 m fluture Carl Robie (S.U.A.), 1:03,7 la 100 m liber Csilla Madarasz (Ungaria) sau 2:52,4 la 200 m bras Svetlana Babanina (U.R.S.S.) Gimnastica, scrima, voleiul, tenisul, ca să nu mai vorbim de atletism, au fost, de asemenea, la înălțime. La gimnastică, de pildă, japonezul Nakayama a luptat din greu cu iugoslavul Cerar, ambii foști campioni mondiali.

În această competiție de mare valoare sportivii români s-au comportat, în multe cazuri, la înălțime. Astfel, reputatul nostru tenisman **Ion Țiriac a cîștigat titlul de campion** după o dispută frumoasă cu sovieticul Tomas Leius (3—6, 6—3, 6—2, 6—2) și tot el, făcînd pereche cu brașoveanca **Judith Dibar-Gohn** a obținut victoria în finala de dublu mixt cu cuplul sovietic Jermolaeva — Leius (6—4, 3—6, 6—4)

Cea de a treia medalie de aur a delegației noastre a fost cîștigată la atletism, la aruncarea suliței, de **Mihaela Peneș**, pe atunci campioană olimpică, cu 59,22 m, cu aproape 7 m mai mult decît a doua clasată franțuzoaica Demys. Pe Nepstadion, **Viorica Viscopoleanu** a fost a doua la lungime (6,18 m), concursurile de atletism oferind dispute foarte tari: Ter Ovanesian 8,19 m la lungime. Randy Matson (S.U.A.) 20,31 m la greutate, Bill Toomey (S.U.A.) 7566 p la decatlon, Ottoz 13,6 la 110 mg etc.

Voleibalistele românce au intrat în turneul pentru locurile 1—4 și au întrecut cu 3—0 Cehoslovacia și 3—1 Bulgaria, pierzînd însă (0—3) cu U.R.S.S. și obținînd astfel medalia de argint.

Cele două echipe de floretă ale țării noastre au primit medaliile de argint, fetele (**Olga Szabo, Ecaterina Iencic-Stahl, Ileana Gyulai, Ana Ene-Pascu**) au fost învinse la mare luptă de Ungaria (Szalontay, Gulacsy, Vadasz, Damasdy) cu 9—6, iar băieții (**Mureșan, Falb, Haukler**) au fost întrecuți cu 8—5 de floretiștii francezi (Revenu, frații Rodocanachi, Berolatti).

Medalii de bronz au revenit **Cristinei Balaban-Șoptereanu** 1:11,8 la 100 m spate (campioana Boerie — Franța 1:11,4) și 5:13,8 la 400 m liber (locul I Zeier — Iugoslavia 5:08,9), **dublului bărbați** la tenis și **echipei de polo** (5—1 cu Bulgaria în „finala mică").

Cea mai valoroasă gimnastă la Universiada 1979 a fost sportiva română Teodora Ungureanu

Cuplul Virginia Ruzici — Florența Mihai *a cîștigat titlul mondial la ultimele două ediții ale Universiadei*

● În programul Universiadelor de vară figurează, în mod obișnuit, 7 discipline sportive: **atletism, baschet, gimnastică, natație** (înot, polo, sărituri), **scrimă, tenis și volei.** Începînd din 1973, de la Universiada a VII-a, în program a fost introdusă și o a opta disciplină, la alegerea organizatorilor și, evident, cu aprobarea F.I.S.U. La Moscova și la Sofia au fost alese luptele (greco-romane și libere), la Ciudad de Mexico s-a desfășurat turneul de fotbal, iar anul viitor, la București, vor avea loc din nou întrecerile de **lupte.**

● Iată ce locuri pe podium au obținut sportivii noștri, la diverse ramuri, în cele 7 ediții ale Universiadei la care am participat pînă acum:

	Total medalii	Aur	Argint	Bronz
1. Atletism	33	11	10	12
2. Gimnastică	27	8	6	13
3. Lupte	22	4	8	10
4. Scrimă	18	5	7	6
5. Tenis	12	6	1	5
6. Natație	10			
— înot		3	1	0
— polo		1	0	2
— sărituri		0	0	3
7. Volei	4	1	2	1
8. Fotbal	1	0	0	1

● Pe tabelul recordurilor mondiale universitare figurează și numele cîtorva sportive din România: **ATLETISM: 3 000 m — 8:54,09 Natalia Mărășescu 1975 — Roma** (campionate mondiale universitare de atletism), **suliță — 67,92 m Eva Zörgö-Raduly 1979 — Ciudad de Mexico; ÎNOT: 100 m spate — 1:03,35 Carmen Bunaciu 1979 — Ciudad de Mexico, 200 m spate — 2:16,20 Carmen Bunaciu 1979 — Ciudad de Mexico.**

V. 1967 — Tokio

Deoarece autoritățile nipone au refuzat vizele de intrare pentru studenții sportivi din R.P.D. Coreeană, în semn de solidaritate delegațiile studențești din țările socialiste au refuzat să participe la întrecerile care, în aceste condiții, n-au cunoscut un succes prea mare. Din concursurile atleților, desfășurate pe marele stadion Național din parcul Yoyogi, cel care găzduise, cu 3 ani mai înainte, întrecerile J.O., s-au făcut remarcați cîțiva performeri autentici: sprinterul american Tommie Smith 20,7 pe 200 m, semifondistul australian Ralph Doubell 1:46,7 la 800 m (care aveau să devină campioni olimpici în 1968!), hurdlerul italian Eddie Ottoz 13,9 la 110 mg, fondistul japonez Keisuke Sawaki 14:03,8 și 29:00,0 la 5000 m și, respectiv, 10 000 m.

În întrecerile gimnaștilor, japonezii au obținut, pe linie, primele locuri, ca și la volei, dealtfel...

VI. 1970 — Torino

Sportivi studenți din 63 de țări își dau iarăși întîlnire la Torino, pe același vechi Stadio Comunale. Competiția începe cu o splendidă festivitate la statuia legendarului erou torinez, Pietro Micca, de pe Corso Galileo Ferraris, unde a fost aprinsă flacăra Jocurilor.

Întrecerile de atletism la care au luat parte concurenți din 51 de țări (!) s-au desfășurat la un înalt nivel valoric și spectacular. Reamintim că ele au prilejuit realizarea a două recorduri mondiale, a mai multor recorduri mondiale universitare și a cîtorva zeci de recorduri naționale. La săritura în lungime, vest-germana Heide Rosendahl, cea care avea să cîștige, după doi ani, titlul olimpic, la München, a devenit recordmană a lumii. În ultima sa încercare ea a sărit 6,84 m, cu 2 cm mai mult decît campioana noastră **Viorica Viscopoleanu**, în 1968, la J.O. de la Mexico. Al doilea record a fost opera săritorului cu prăjina Wolfgang Nordwig din R.D. Germană (și el avea să fie la München, campion olimpic), care a trecut peste ștacheta ridicată la 5,46 m

Pentru sportivii noștri Universiada a șasea a fost singura în care n-au urcat pe prima treaptă a podiumului de premiere, deși o dată, la Torino, au fost foarte aproape de aceasta. Floretista **Ecaterina Iencic-Stahl** a avut o evoluție remarcabilă în competiția desfășurată la Palazzo della Vela, la care au luat parte 33 de concurente din 17 țări. După o dispută foarte echilibrată în finală, 4 concurente s-au aflat la egalitate, astfel că pentru desemnarea campioanei a fost nevoie de un baraj. Au luat parte la el sovietica Maria Sakolina, poloneza Halina Balon, unguroaica Agnes Simonffy și Cati a noastră. În finalul barajului Stahl a condus-o cu 1—0 și 2—1 pe Simonffy, dar a cedat nervos și a pierdut cu 2—4, revenindu-i astfel medalia de argint.

Tot „argint" a cîștigat și echipa feminină de floretă (Iencic-Stahl, Rodica Văduva, Marina Filip și Suzana Ardeleanu) la capătul unei dispute strînse. Alte două medalii **de argint au fost cucerite în întrecerile de atletism de Elena Vintilă (6,35 m la lungime) și Cornelia Popa (1,83 m la înălțime)**, și tot la atletism au fost obținute și cele două „bronzuri" ale delegației noastre: **Valeria Bufanu-Ștefănescu** la 100 m garduri (13,5 s — campioană, poloneza Sukniewicz 13,0) și **Șerban Ioan** la înălțime (2,15 m — pe primul loc sovieticul Gavrilov cu 2,18 m).

VII. 1973 — Moscova

Întrecerile „Micii Olimpiade" își justifică integral și din ce în ce mai mult prestigiul și, în același timp, amploarea deosebită. La Moscova sînt înregistrate recorduri însemnate, în primul rînd în privința participării (2 703 sportivi din 72 de țări) și apoi, în privința calității întrecerilor, a rezultatelor înregistrate.

Cea mai strălucitoare victorie dintre cele 4, recompensate cu medalii de aur, ale sportivilor români, ni se pare ar fi, chiar și după atîția ani de atunci, cea înregistrată de floretistele românce în întrecerea pe echipe. În finala competiției s-au întîlnit reprezentativa României și marea favorită, formația Uniunii Sovietice. Din rîndurile acesteia din urmă făceau parte Elena Belova, campioană mondială în acel an, la Göteborg, Valentina Nikonova, campioană mondială de tineret, Valentina Burocikina, campioană mondială universitară, cu cîteva zile mai înainte și Olga Kosteakovaz, o tînără și talentată floretistă. Din echipa noastră au făcut parte **Suzana Ardeleanu, Ecaterina Stahl, Ileana Gyulai-Jenei, Magdalena Bartoș-Chezan (Viorica Draga-Turcan).** Comportîndu-se admirabil, cu mult peste așteptări, în finală, fetele noastre au răsturnat toate pronosticurile și au obținut victoria cu 9—3!

Succese la fel de frumoase, fiecare în felul său desigur, cu anume semnificații au mai înregistrat și alți sportivi români. Astfel, atleta **Virginia Ioan** a cîștigat săritura în înălțime cu 1,84 m, rezultat realizat și de Rita Kirst (R.D.G.), clasată a doua. Pe locul trei s-au aflat italianca Sara Simeoni și sovietica Filatova, ambele cu 1,81 m. La inele **Dan Grecu** a prezentat elemente de mare dificultate, într-o succesiune amețitoare, o „cruce" excepțională și o aterizare perfectă. De menționat că al treilea clasat la acest aparat a fost tot un român, **Mihai Borș**, iar **Dan Grecu** a obținut și el un „bronz" la bară. În sfîrșit, **Gheorghe Berceanu** a probat, din plin, că este un mare luptător și a cîștigat titlul de campion la categoria 48 kg, la debutul luptelor la Universiadă.

Și pentru că am amintit de acest debut, vom arăta că luptătorii noștri au mai obținut la Moscova 5 medalii de argint (**Nicu Gingă** — cat. 52 kg, **Ion Păun** — cat. 62 kg, **Staicu Olteanu** — cat. 82 kg la „greco-romane", **Vasile Iorga** — cat. 82 kg și **Ladislau Simon** — cat. + 100 kg la „libere") și 3 de bronz (**Nicolae Neguț** — cat. 90 kg, **Victor Dolipschi** — cat. + 100 kg, respectiv **Emilian Cristian** — cat. 74 kg).

Au mai primit onoruri pentru bunele lor clasări: **Argentina Menis** — locul II la disc cu 63,92 m (Faina Melnik a obținut 64,54 m), **Mihai Țiu** — locul II la floretă cu 3 v, după sovieticul Stankovici — 4 v, **Dan Irimiciuc**, al treilea între sabreri, după sovieticul Nazlîmov și ungurul Pal Gerevich și, în sfîrșit, formația gimnaștilor cu **Constantin Petrescu, Nicolae Oprescu** și, evident, **Mihai Borș și Dan Grecu.**

Cu cele 19 medalii cucerite de sportivii săi. **România ocupă locul al treilea în clasament**, după Uniunea Sovietică și Statele Unite.

VIII. 1975 —

Universiada prevăzută pentru anul 1975, deși nu s-a mai desfășurat, contează, la numărătoare...

IX. 1977 — Sofia

În înaltul tribunei stadionului Levski focul simbolic a fost aprins în două cupe uriașe, pentru a sublinia astfel că în capitala Bulgariei au avut loc două ediții ale Universiadei. Aceasta a doua avea să fie cea mai reprezentativă din întreg șirul de ediții ale „mondialelor" studențești, la întreceri fiind prezenți reprezentanții unor organizații sportive studențești (4389 sportivi) din 85 de țării de pe toate continentele, în rîndurile cărora numeroși campioni și alți laureați ai Olimpiadei montrealeze, mulți alți sportivi de mare valoare.

Concursurile atleților au prilejuit, între altele, două recorduri mondiale excepționale: **Alberto Juantorena** (Cuba) acoperă cele două tururi de stadion în 1:43,4, iar connaționalul său **Alejandro Casanas** parcurge 110 mg în 13,21 s. La 20 din cele 34 probe atletice și la 18 din cele 22 de probe de înot, de pe programul competiției, au fost înregistrate noi recorduri ale Universiadei!

Universiada de la Sofia a însemnat pentru sportivii români prilejul unei comportări excelente, care a depășit substanțial toate realizările anterioare. **Cele 35 de medalii (11+10+14) cucerite cu acest prilej au adus, în final, delegației noastre locul 4 în clasamentul general**, neoficial: 1. U.R.S.S. 96 (32+35+29), 2. S.U.A. 43 (19+11+13), 3. Bulgaria 37 (15+10+12).

Așadar, 11 medalii de aur pentru sportivii români, în condițiile unei concurențe acerbe, **extrem de puternice și de valoroase**, reprezintă, ca și celelalte medalii, ca și alte locuri fruntașe, o prestație remarcabilă.

Gimnaștii, luptătorii și scrimerii — au avut fiecare cîte 3 medalii de aur: **Alina Goreac** (cea mai bună gimnastă a competiției) la individual și la paralele, **Dan Grecu** la inele,

Corneliu Marin *a obținut în 1977 medalia de aur în proba individuală de sabie și a contribuit la cucerirea titlului pe echipe*

luptătorii de greco-romane **Constantin Alexandru** (cat. 48 kg), **Ion Păun** (cat. 62 kg) și **Ion Draica** (cat. 82 kg) s-au impus într-o întrecere foarte tare. La fel și scrimerii: **Corneliu Marin** — sabie, echipa de sabie (**Dan Irimiciuc, Corneliu Marin, Ioan Pop, Marin Mustață și Ion Pantelimonescu**) și echipa de spadă (**Liviu Angelescu, Octavian Zidaru, Costică Bărăgan, Constantin Duțu, Ion Popa**) care au obținut succesele, mai ales cele 2 echipe, după lupte foarte strînse, pline de suspans: sabrerii au învins Ungaria cu 9—7 (în ultimul asalt Pop-Nagyhazi, la 4—4, într-o încordare extraordinară, sportivul nostru a găsit resurse să „dea" tușa victorioasă!) iar spadasinii i-au învins pe francezi, după ce, de fapt, mai susținuseră o „finală" cu sovieticii... Cuplul de tenismane **Virginia Ruzici — Florența Mihai** au reînnodat, după 16 ani, șirul victoriilor românești la această probă (au învins dublul cehoslovac Renata Tomanova-Yvona Brzakova 7—5, 7—6!) iar poloiștii, **frații Slăvei, Dinu Popescu, Cezar Răducanu, Viorel Rus, Adrian Schervan** și ceilalți, s-au aflat acum la primul lor succes în această competiție, în care au învins U.R.S.S. cu 4—3, Japonia cu 14—1, S.U.A. 8—6, au încheiat egal meciul cu Ungaria: 7—7 și apoi alte două victorii în turneul final: 6—5 cu Iugoslavia și 4—2 cu Italia!

Ne face plăcere acum să reamintim și numele deținătorilor medaliilor de argint și bronz: echipa feminină de gimnastică (**Alina Goreac, Anca Grigoraș, Gabriela Trușcă, Rodica Sabău**), **Grigoraș** — bîrnă, **Trușcă** — paralele, luptătorii **Nicu Gingă** (cat. 52 kg), **Șt. Rusu** (cat 68 kg), **Gh. Ciobotaru** (cat. 74 kg), atleții **Paul Copu** (3000 m obst.) și **Natalia Mărășescu** (1500 m), echipa feminină de floretă (**Magdalena Chezan, Marcela Moldovan, Viorica Țurcan, Adriana Băcioi, Mariana Bog**) și dublul de tenismani **Virginia Ruzici — Dumitru Hărădău** — argint, **Goreac** — bîrnă, **Grigoraș** — sărituri, **Nicolae Oprescu** — inele, **Dan Irimiciuc** — sabie, **Ilie Floroiu** — 10000 m, **Maricica Pulcă** — 1500 m, **Nicolae Horinceanu** (cat. 57 kg), **Petre Dicu** (cat. 90 kg) la „greco-romane", **Gheorghe Bîrcu** (cat. 52 kg), **Gigel Anghel** (cat. 62 kg), **Ion Ivanov** (cat. 90 kg), **Vasile Pușcașu** (cat. 100 kg) și **Ladislau Simon** (cat. +100 kg) la „libere", înotătoarea **Anca Miclăuș** — 100 m delfin, — bronz.

Ion Draica își va apăra anul viitor, la București, titlul cucerit la Sofia

X. 1979 — Ciudad de Mexico

Pentru a doua oară **Universiada traversează Atlanticul, de data aceasta gazdă fiindu-i capitala Mexicului, care a pus la dispoziția concurenților bazele pe care, cu 11 ani în urmă, au avut loc întrecerile O**limpiadei a XIX-a. A fost o Universiadă nu numai cu un fast deosebit, ci și de o valoare deosebită. La diferitele competiții au luat parte peste 5100 de sportivi (în acest număr au fost incluși și diferiții oficiali) din 89 de țări.

Reprezentanții României socialiste au fost și de această dată la înălțimea așteptărilor și a speranțelor, evoluția lor fiind răsplătită cu 31 de medalii, dintre care 13 de aur (cele mai multe cucerite pînă acum de sportivii noștri).

„Vioara întîi" a delegației noastre a fost gimnasta **Teodora Ungureanu**, care reintra în marile concursuri după multe luni de pauză impusă de o hepatită. După o întrecere dramatică și spectaculoasă Teodora a cîștigat titlul la individual compus la o diferență de numai o zecime, în fața reputatei Maria Filatova din U.R.S.S. La Mexico, Teodora a mai cîștigat încă 2 medalii de aur (paralele și bîrnă), 2 de argint (sol și echipă, cu **Anca Grigoraș, Cristina Itu** și **Gabriela Trușcă**) și una de bronz (sărituri). Dealtfel, gimnastica a obținut acum încă 6 medalii (în total 12 medalii!): **Ion Checicheș** — aur la inele, **Anca Grigoraș** — argint la bîrnă și bronz la paralele, **Kurt Szilier** — bronz la sărituri, paralele și bară, ca și echipa masculină (**Szilier, Romulus Bucuroiu, Sorin Cepoi și Ion Checicheș**).

O frumoasă recoltă de medalii au obținut și atleții: 5 de aur (**Ilie Floroiu** — 5000 m și 10 000 m, **Paul Copu** — 3 000 m obstacole, **Natalia Mărășescu** — 1 500 m și **Eva Zörgö-Raduly** — suliță) și 3 de bronz (**Fița Lovin** — 800 m, **Mihaela Loghin** — greutate, **Florența Țacu** — disc). Aceasta a fost cea mai bună evoluție a atleților români la o Universiadă!

Tenisul s-a prezentat iarăși foarte bine. Avem în vedere, în acest sens, cele două medalii de aur cucerite de **Virginia Ruzici** la dublu femei, împreună cu **Florența Mihai** (reeditare a succesului lor din 1977) și la dublu mixt, cu **Traian Marcu**. Virginia a fost distinsă și cu o medalie de bronz pentru locul III la simplu. Alte 2 medalii de bronz au revenit tinerilor **Andrei Dîrzu** la simplu și cuplului **Florin Segărceanu — Andrei Dîrzu** la dublu bărbați.

Un remarcabil succes a înregistrat **Carmen Bunaciu**, în piscina olimpică „Francisco Marquez". Excelenta noastră sportivă și-a adjudecat ambele titluri de campioană mondială în probele de spate, în care cu 1:03,35 la 100 m și 2:16,20 la 200 m a înregistrat noi recorduri ale competiției.

Spadasinii (**Ion** și **Mihai Popa, Octavian Zidaru, Liviu Angelescu, Rudolf Szabo**) au urcat pe podium primind medalia de bronz, ca și sabrerul **Marin Mustață**. În sfîrșit, echipa de fotbal s-a clasat și ea pe locul trei, al bronzului!

Delegația României a ocupat, în final, locul trei.

Ce este F. I. S. U.?

Federația Internațională a Sportului Universitar are afiliate organizații sportive și uniuni naționale studențești din întreaga lume. Obiectivele principale ale F.I.S.U. sînt: dezvoltarea sportului în rîndul studenților și lărgirea cooperării în domeniul sportului universitar. F.I.S.U. organizează, în mod obișnuit Universiade de vară și de iarnă, campionate mondiale și concursuri internaționale studențești la diferite discipline sportive, conferințe și seminarii pe probleme ale sportului universitar. Pînă în prezent, sub egida forului internațional al sportului universitar au fost organizate 10 ediții ale Universiadelor de vară și 7 ale Universiadelor de iarnă, reprezentanții României fiind prezenți la majoritatea edițiilor.

În activitatea sa, F.I.S.U. colaborează cu Consiliul Internațional pentru Educație Fizică și Sport (C.I.E.P.S.), UNESCO și Uniunea Internațională a Studenților.

Țara noastră este membră a F.I.S.U. din 1957, iar din anul 1961 Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România este reprezentată în Comitetul Executiv al Federației.

XI. 1981 — București

Imnul oficial al Universiadelor, cîntat la fiecare festivitate de premiere, este străvechiul „Gaudeamus igitur". În iulie (19—30) 1981 el va răsuna pe diferitele baze sportive ale Bucureștiului în onoarea diferiților sportivi învingători...

Gaudeamus igitur,
Juvenes dum sumus.
Post jucundam juventutem
Post molestam senectutem
Nos habebit humus...

Documentar de Romeo VILARA